

רוזמארי קלוני

קארין דונסקי כורעת בתפקיד הזמרת האמריקנית, ששירה "היכן תהא נקודת החן של התינוק?" מושמע במצעדים.

סילבנה מנגנו

ניסיון משעשע של מרים גב' ריאל ללמוד באחת הפוזות הידועות בקולנוע, מתוך הסרט "האורז המר" בליכוב מנגנו.

ה-60, בריז'יט בארדו ונגסי סינאטרה. ל-70, נבחרה היפית אלמונית. "אין שום דבר שייצג יותר טוב את עירוביית טיפוסי הנשים כיום." קובע צדוק.

במהלך הכנת הסרט אירעו מיספר אפיי זודות משעשעות. כשגילמה קארין דונסקי את תפקיד ריטה הייורדת, נאלץ הצוות הטכני להתגבר על הפער המשווע שבין חזה האינפלציוני של הדוגמנית הישר-אלית, לבין חמוקיה של השחקנית הנור-

העלייה השנייה

מרים גבריאלי כאשה מן העלייה השנייה. המבט החולם והשיער ההולם שינו את דמותה הטבעית מקצה לקצה.

דעת. פתרון נמצא בגרביים. חזייתה של קארין הותפחה בכמה זוגות של גרביים צבעוניות.

תקרית משעשעת אחרת: עודד קוטלר נאלץ לצאת ממיטת השפעת שלו, לבוא להסרטה קטע התעלסות בגרון עם מרים גבריאלי. עודד המצונן, שהתפקיד הייבו להופיע במכנסי חאקי קצרים, חזר למיטתו לא עם סתם שפעת, אלא עם שפעת הוגני-קוגני.

הקוקו והסאראפא

מרים גבריאלי בפוזה חלוצית עם כמה דוגמנים. מאהבה הטלוויזיוני של מרים, מנהל התיאטרון החיפאי השחקן עודד קוטלר, הגיע להסרטה סצינות התעלסות מעורטלת עם שפעת. כשחזר למיטה לאחר ההתעלסות הפכה השפעת להונג-קונגית.

מפאר יצירות שנות ה-20 העליונות. כל אחת משתי השחקניות בסרט מגלמת שבע דמויות שונות, אשר במהלך תפ"ל ילפו השתיים, מלבד תילבושות לאין ספור, גם 20 פיאות.

מסביר צדוק צרפתי את בחירתו בקארין דונסקי דווקא, לתפקיד אלילות-הקולנוע: "פניה פלסטיות להפליא." במהלך תפ"ל יודה, תגלם קארין גם את מארלן דיט-ריד, בקטע מתוך הסרט המלאך-הכחול, בו היא מחקה בשירה את קולה הצרוד של הסבתא בעלת רגליההוב.

הוא מספר, "היה איפור השפתיים רך ור עדין. בשנות ה-20 רווחה אופנת שפתי-הלב. שפתיים קטנות מאוד, אדומות מאוד בצורת לב. שנות ה-40 הביאו לאופנה את השפתיים הלוהטות. הדגש הושם על שפ"תיים רחבות וצבועות ביד נדיבה. שנות החמישים הביאו משבר קטן על השפ"תיים. מרכז הכובד ירד מטה, אל השדיים והישבן. אלה היו השנים הוולגריזיות ביותר, הכל בולט, הכל צבוע, מלא וגדוש.

"לקראת שנות ה-60 הולכות השפתיים ומחווירות, והאיפור כולו הופך יותר ויותר טבעי. מי שהביא את השינוי הזה היתה סילבנה מנגנו, בסרט האורז המר."

שבע הדמויות האלמותיות, המיצגות ב-סרט הטלוויזיה את התקופות השונות הן: שנות ה-20, טדה בארה. שנות ה-30, מארלן דיטריך. שנות ה-40, ריטה היי-וורת. שנות ה-50, רוזמארי קלוגני. שנות

גרייס קלי

קארין כנסיכת מונקו. התלתל והעיניים המודגשות, מסימני התקופה.

גרביים

במקום שדיים

ה דגש באיפור הושם לדברי צדוק צר-פה פתי על השפתיים. "בתחילת המאה."